

Filippenzen 1:6,9

“Vertrouwende ditzelve, dat Hij, die in u een goed werk begonnen is dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus.

En dit bid ik God, dat uw liefde nog meer en meer overvloedig worde in erkentenis en alle gevoelens.”

wat Paulus 1 belijdt van jullie 2 belooft aan jullie 3 bidt voor jullie

Gemeente, aanstaande belijdende leden,

Waarom doe je belijdenis? Ook de afgelopen aannemingsavond, maandag 30 maart, is daar antwoord op gegeven. Voor de kerkenraad hebben jullie dat uitgesproken. We hebben het daar van tevoren wel eens over gehad. Ik wil 2^e Paasdag belijdenis doen want.... En je zou geneigd kunnen zijn dat om iets te zeggen als: want ik wil de Heere volgen. Want ik zoek het buiten mezelf in Jezus Christus, want ik kan niet zonder God. En ik heb jullie na laten denken over de vraag: is dat het nou echt? Is dat nou het diepste? Is dat nou de wortel? Want ik.... Dan zou het niet best zijn. Dan zou het waarschijnlijk met een paar jaar wel over en voorbij zijn. Als het diepste wat je ervan zegen kan is: want ik....Want dat houdt geen stand. En: het richt de aandacht ze op jezelf. Alsof je het aan jezelf te danken hebt dat je belijdenis doet. De kerkenraad is dankbaar dat dat herkenning mocht vinden bij jullie.

1 belijdt

Alsof jullie naar onze tekst hadden geluisterd. Waarin Paulus het zo verwoordt, dat God in u een goed werk begonnen is. God is begonnen! Dus niet ik. Niet jullie zelf. Van nature is er niets in ons wat naar de Heere vraagt. Dat is soms gebleken in je leven, jaren los van God en ver van Hem, dat is soms wat verborgen gebleven, omdat je voor het oog altijd trouw meelevend bent geweest, maar je bent er wel achtergekomen: ik wilde niet. Ik wilde eronderuit. Ik zocht liever mijn eigen leven. Ik vond andere dingen belangrijker. Ik wilde eerst dit en eerst dat doen of begrijpen of bereiken. Als de HEERE niet begonnen was, was ik nooit, nooit tot geloof gekomen. Was ik eeuwig ten onder gegaan. Blind en naar mijn eigen zin het verderf tegemoet gegaan.

Maar God is in mij begonnen. Ondanks mij, tegen mij in. God begon een goed werk in mij en won mij in voor Hem, voor Zijn Zoon en voor Zijn dienst. Best verschillend. In Filippi kennen we er twee: Lydia wier hart onder het Woord geopend werd, en de stokbewaarder, die een eind aan zijn leven wilde maken. Heel verschillend. Maar als je zou moeten kiezen tussen een podium en een knielbank dan was het wel duidelijk wat het zijn moest. Geen podium: geen stapje omhoog voor mij. Zo van, kijk eens, ik heb gekozen, ik heb gewild en gezocht en

gedaan. Nee, maar een knielbank: niet ik, maar Hij moet alle eer ontvangen. Want Hij is begonnen tegen mij in.

Dat is het ware geloof. Waar geloof is iets wat tegen je natuur ingaat. Wat nooit uit jezelf zou zijn opgekomen. Als je een geloof hebt dat niet jezelf tegen heeft, dan kan het niet het ware zijn. Dan is het een zelfbegonnen geloof, een zelfgemaakt en zelfbedacht geloof. En dat houdt het niet, dat komt er niet doorheen, zeker niet voor Gods rechterstoel. Als je een geloof hebt dat niet tegen je natuur ingaat, dan bedrieg je jezelf. Het gaat om dat geloof, dat van de andere kant komt, dat door God begonnen is. Door Hem in je leven ingeplant is, waarvoor Hij alle eer ontvangen mag en moet en zal.

Ik doe 2^e Paasdag belijdenis want God.....! O Heere, waarom ik? Waarom bent u in en met mij begonnen? Weet je waarom? Nee, dat weet je niet, zalig wie dat niet weet. Niet omdat ik..., maar omdat Gij. Omdat Hij mij liefgehad heeft. Wanneer is dat begonnen? Van eeuwigheid, in verkiezend welbehagen. Waarom was het op mij gemunt...?

Weet u, weet je, dat geeft juist zoveel hoop en verwachting! Omdat het begin in God is. Dan kan het, dan is er Evangelie voor zulken die zelf nooit beginnen zouden. En zo'n mens bent u, ben jij. Voor iemand die er nooit zelf aan beginnen zal en voor kiezen zal. Die liever de wereld dient dan God, liever zichzelf volgt dan Jezus. Nog een tijdje, denk je dan erachteraan. Maar dat denk je over 10 jaar nog en weer. Maar het Evangelie is: God begint! Het kan voor jou! En hoe begint God dan? Dat Hij je beveelt: bekeer je. Kom tot mij. Erken je schuld. Halt en keer weder tot Mij. En wat doe je daarmee? Weer laten lopen, weer weigeren, weer afschepen? Of: door de knien gaan: Heere, help mij, Heere, red mij, Heere, maak een eind aan mijn eigengereide leven en zet mij om. Zo begint God dat goede werk. Zijn bevel zet je klem en dringt je tot Hem. Vanmorgen. Zou zomaar kunnen. En in september zit jij op belijdeniscatechisatie. Of jij en jij.

2 belooft

Daarom heeft Paulus er dat vertrouwen in. Het vertrouwen dat Hij Die in u een goed werk begonnen is, dat ook voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus. Dus heel in het kort gezegd zegt Paulus, dat vertrouwen heb ik dat je in de hemel zult komen. Dat je volhoudt tot het einde van je leven toe. Door beproeving heen, misschien een ongeluk met levenslange handicap, of een jong overlijden van je man of vrouw, door vervolging heen, misschien een marteldood met een zwaard op en door je keel, maar je houdt het vol. Zeker weten! Omdat God dat goede werk voleindigen zal.

Wat is dat goede werk dan eigenlijk precies? Nou dat staat in vers 5: uw gemeenschap aan het Evangelie. Gemeenschap is verbondenheid. In de meest hechte vorm. Gemeenschap aan het evangelie, dat je vastgehecht zit aan het Evangelie, zoals een zuignap aan een muur. Vastgezogen. Zo hecht verbonden aan het Evangelie, zeg maar: aan Jezus Christus. De Gekruisigde en de Opgestane. Gekruisigd om Zijn bloed te storten, om vergeving te verwerven. Opgestaan om het leven te ontvangen, leven met God, vrede met God, de Heilige Geest. En gemeenschap aan het Evangelie is het leven zoeken buiten jezelf in Jezus Christus. Vastgezogen aan Hem. Hij trekt je zo aan, en je zit zo vast aan Hem. Hem nodig hebben. Vergeving voor mijn schuld, verzoening voor mijn zonden, vernieuwing voor mijn hart, Zijn Geest voor mijn verkeerdheid, kracht voor mijn zwakheid, wijsheid voor mijn dwaasheid. Het leven zoeken buiten mijzelf in Jezus Christus.

En dat merk je. Dat uit zich. Dat had Paulus gemerkt in Filippi. Dan krijg je honger naar het Woord. Je word trouw in de kerkdiensten. Je hangt aan de lippen van de Heere. Je gaat graag. Ook woensdagavond, nieuwjaarsmorgen en alle 5 de keren met Goede Vrijdag en Pasen. En als je voorheen ook wel ging, dan merken anderen toch dat je nou anders gaat. En het uit zich in betrokkenheid op de evangelieverkondiging. Paulus had het gemerkt: in Filippi werd voor hem gebeden, ze stuurden Epafroditus naar hem toe om te vragen hoe het met hem was, ze hadden geld en goederen gezonden om hem bij te staan. Dat merk je: je wordt betrokken op de voortgang van Gods werk. In plaats van de Autoweek lees je nu liever een zendingsblad als alle Volken, ipv Voetbal International lees je nu liever het blad van Open Doors over de Vervolgde Kerk. Ipv weer honderd euro voor je verzameling, gaat het nu in de collectezak. Zo merk je dat. Daaraan merk je dat: gemeenschap aan het Evangelie. En natuurlijk, dat kan ook allemaal vorm zijn en opgelegd moeten van de buitenkant. Kunstbloemen. Maar bij u niet zegt Paulus, dat weet ik. Het heeft bij u een levende wortel. En bij jou, bij u?

En die vindt zijn wortel in het leven zoeken buiten jezelf in Christus. Dat is het goede werk dat God begonnen is. Of niet. Eén van de twee. Zoekt u zoek jij het leven buiten jezelf in Jezus Christus. Want leven moet ik hebben. Vrede met God en verlossing van schuld. En nergens vind of maak ik het, dan alleen buiten mezelf in Hem. Ja?

De HEERE zal het voleindigen. Dat goede werk. Het zal het einde halen. Dat is een wonder. Want je kunt er wel eens bang van zijn, dat je denkt: o, zal ik volhouden? Trouw blijven? Morgen, waar mij collega's niet eens weten wat belijdenis doen is. Overmorgen, als ik iets ergs meemaak. Volgende week als alles op rolletjes loopt. En dan hebben we

het nog niet eens over wat de duivel ertegen doet: drukte, verdrukking, aanvechting. Zelfs zonder dat sijnelt het al weg. Je kunt het donker inzien. Want als het van mij afhing, dan liep het dood. Dan gaat de vaart eruit. Komt het tot stilstand. Zomaar vanzelf. Wie enkele jaren geleden belijdenis deed kan ervaren: als het van mij afhangt, gaat het over en voorbij.

Maar de HEERE zal het voleindigen. Tot het einde toe laten volhouden. En vol-eindigen. Vol. Naar de volheid toe, naar het doel toe. Het doel van de dag van Jezus Christus. Van de wederkomst. Dat Jezus lichaam en ziel verenigt om volmaakt en heilig met Hem te leven. Daarnaast toe. Vol-maken, tot het doel brengen. In die richting zal God het stuwten. Elke kerkdienst hoor je het: die niet laat varen de werken Zijner handen! De Dordtse Leerregels zeggen het zo mooi: ter oorzake van deze overblijfselen der inwonende zonde, en ook vanwege de aanvechtingen der wereld en des satans, zouden de bekeerden in die genade niet kunnen volstandig blijven, zo zij aan hun eigen krachten overgelaten werden. Maar God is getrouw, Die hen in de genade, hun eenmaal gegeven, barmhartiglijk bevestigt en ten einde toe krachtiglijk bewaart. Want het is Zijn werk. Afkomstig uit de eeuwigheid. Gekocht op Golgotha. Van goddelijke makelij en daarom onverbreekbaar.

En dat verzegelt de HEERE in het Heilig Avondmaal. Daar verzegelt Hij die belofte. Wie het zelf nooit vol kan houden, wie zelf zo weer afdwaalt en wegzinkt en stilvalt, die kome daar om te zien en ontvangen: Ik zal u voeden, Ik zal u staande houden, Ik zal het voleindigen. Zo doet de HEERE dat! Dat maakt je biddend: Heere, geef mij kracht, Heere, houd mij vast. Dat trekt gebed aan. Daarmee wekt de HEERE gebed op: o HEERE, begeef mij niet, verlaat mij niet. En het maakt je juichend en verzekerd. Wij gaan ten hemel in en erven koninkrijken. Wij steken het hoofd omhoog en zullen de eerkroon dragen.

3 bidt

En ik bid God, zegt Paulus, dat uw liefde meer en meer overvloedig worde. Paulus bidt of vraagt iets voor of aan de gelovigen in Filippi. Dat is niet het enige. Paulus bidt ook voor de ongelovigen. In laat hem daarin een voorbeeld zijn voor ons. Als je ongelovig bent, onbekeerd, het leven niet zoekt buiten jezelf in Jezus Christus, dan bid ik God dat Hij zich ontfermt! En dat gebed tot God is tegelijk een klemmend beroep op u/jou: ontwaak. Bekeer je toch. Je dreigt erbuiten te blijven. Op de dag van Jezus Christus opgewekt te worden tot eeuwig afgrijzen. Overgegeven aan jezelf. Door God voorgoed losgelaten te worden. Ik bid God, dat Hij je bekeert. Ik smeek u en jou, en de kerkenraad doet het ook en velen in de gemeente, zoek de HEERE. Los

van God is er alleen boos werk in je bezig is satan in je bezig ten verderve.

Maar ook naar gelovigen toe, naar jullie, aanstaande belijdende leden, ik, de kerkenraad, de gemeente bidt God dat jullie mogen groeien en toenemen in de liefde. Dat doet u als gemeente toch wel? Dat hoort toch ook bij de gemeenschap aan het Evangelie? Maar ik vraag het jullie ook rechtstreeks. Niet zozeer op persoonlijke titel, maar net als Paulus, als gezant van Christuswege, smeed ik jullie dat de liefde meer en meer overvloedig worde. Dat leg ik jullie na aan het hart omdat het helaas voorkomt dat belijdende leden met hun levenswandel God ontteren. Aanstoot geven. Dan hoor ik: dominee, u wilt niet weten waar die belijdeniscatechisanten van u zitten zaterdag 's avonds. Of wat ze naar binnen werken aan drank. Of wat ze kijken in de bioscoop. Of waar ze 1^e kerstdag waren onder kerktijd. Zij geven aanstoot en anderen denken: om dat te leren hoef ik niet naar de kerk toe, daar zien ze mij niet. En God wordt onteert door de levenswandel van belijdende leden. En de Heere wordt bedroefd.

Daarom vraag ik jullie: laat de liefde meer en meer overvloedig worden. De liefde tot God, tot Jezus en dan ook tot je naaste. Nog meer en meer overvloedig. Paulus was ontzettend dankbaar voor de gemeente van Filippi. En toch: laat de liefde meer en meer worden. Overvloedig. Overstromend. Het kan dus blijkbaar altijd nog meer en nog rijker en nog voller. Het verlangen naar de Heere kan altijd nog sterker en vuriger zijn. Het is nooit genoeg. Altijd: ik jaag ernaar om nog meer te kennen en te ontvangen. Herken je dat? Als je eerder belijdenis deed. Dus: zelfgenoegzaamheid is uit de boze. Zelfgenoegzaamheid van: laat het maar zo blijven, ik ben er tevreden mee. De jacht is eruit. Het kabbelt maar wat verder. Geen verlangen, geen ijver. Dat is de doodsteek voor het geestelijk leven. Wie dar in terecht kwam na enkele jaren, die hore het: dit bid ik God, en die vraag ik jullie: wordt meer en meer overvloedig in de liefde.

Allereerst in liefde en erkenning. Kennis. Kennis van God. Van Zijn wezen en van Zijn wil. Van Gods wezen. Zo heilig zo ontzaglijk heilig, dat Hij de zonde niet ongestraft kan laten, dat één zonde eeuwige toorn opwekt. Zo heilig. En zo genadig, dat Hij de zonde aan Zijn geliefde Zoon gestraft heeft. Die zo zwaar leed, Die zo lief had. Gods wezen. God Zelf. Heilig en genadig. Dat geeft verwondering. En kennis van Gods wil. Wat Hem behaagt. Wat Zijn geboden zeggen en wat Zijn wil is. Laat dat meer en meer worden.

Lees daarom de Bijbel. Helemaal. De Bijbel is de legpuzzel van 1000 stukjes, 1000 bladzijden. Helemaal uitgelegd zie je wat erop staat. Helemaal uitlezen. Met kanttekeningen erbij, Bijbel met Uitleg erbij,

boekjes erbij om de Bijbel te verstaan. En je kennis neemt toe. Je kennis van God en van Zijn wil.

En in alle gevoelens. Dat is aanvoelen van Zijn wezen en Zijn wil. Dat gevoelens zou je met een seismograaf kunnen vergelijken. Zo'n ding dat aardbevingen registreert. Nou kun je indenken als dat apparaat is vastgeroest dan registreert hij geen kleine schokjes meer. Maar als hij gesmeerd, geolied is dat voelt hij elk trillinkje, hoe klein ook. Liefde is de olie voor de seismograaf om God te ervaren. Gods vriend'lijk aangezicht. Je ervaar het en je voelt de vreugde in je gebed. Gods verborgen Aangezicht en je voelt het in je gebed als de HEERE Zijn Aangezicht verbergt.

En zo ook registratie van Zijn wil en goedkeuring. Liefde doet aanvoelen wat God bedroefd. De trillingen van Zijn gemoed. Steeds fijngevoeliger. Registreren wat God mishaaft en bedroeft. In wat je kijkt, in wat je leest, in waar je naar toe gaat. Je wordt steeds gevoeliger: zou de Heere Jezus hier ook Zich thuis voelen? Zou de Heere Jezus ook naast me komen zitten mee kijken naar deze film? Ik smeek jullie van Christuswege: laat deze liefde steeds meer worden, en de registratie van Zijn Wezen en wil steeds fijngevoeliger. Dan krijg je last van dingen waar je eerst geen last van had. Je krijgt vreugde in dingen die je eerst een verplicht nummer vond. Je vraagt: hoe kan ik zoveel mogelijk Uw wil doen, Heere. Dat is leven met de HEERE. niet: wat kan en mag nog net wel, hoe kan ik zo min mogelijk voor God doen en toch echt geloven, maar hoe kan ik zoveel mogelijk naar Gods wil leven.

Ik smeek het jullie van Christuswege. En als je al belijdenis deed: onderzoek het eens, ga het weer eens na. Minde wordt het vanzelf, strijd de goede strijd des geloofs. En wie nog geen belijdenis deed, geen belijdeniscatechisatie volgt: een keer, nu, moet het tot een radicale breuk komen. Je kunt niet God dienen én je eigen plan zoveel mogelijk trekken. Bekeer je.

Je leert ook onderscheiden wat van belang is. Kijk, leg een eurocent, een 2 euromunt en een briefje van 20 op tafel en laat een kind van 2 kiezen. Die 2 euro blinkt, die vindt hij mooi. Als je wat volwassener bent dan zie je het verschil en kies je dat 20 eurobiljet. Ik smeek jullie, wordt meer en meer in de liefde opdat je kunt onderscheiden van wat belang is. Er ligt zoveel voor je in je leven. : aan helpen van anderen, bijdrage in het gemeenteleven, lezen van een goed boek, aandacht voor je conditie, sport, werk, beetje chillen. Maar je moet leren onderscheiden: wat is echt van belang, wat is echt veel waard? Want anders besteed je een tijd aan dingen waarvan je laten zegt: och wat een tijd besteed aan dingen die zo weinig nut hebben. En

wat weinig tijd besteed aan dingen die wel nut hebben. Ik bid jullie, neem toe in de liefde opdat je onderscheiden zult wat echt belangrijk is.

Zo ben je op weg. Naar de voleindiging. De dag van Jezus Christus. Wat hier hindert is dan weg. Wat hier gebrekkig was is dan volmaakt. Tot op de dag van Jezus Christus.

Amen